Milí zájemci o praxi v Sorii!

Jsem ráda, že přemýšlíte zrovna o Sorii, protože je to krásné městečko plné milých a usměvavých lidí, kteří vám rádi pomohou, když to budete potřebovat. Věřím, že svého výběru nebudete litovat.

kampus Univerzity Valladolid v Sorii

V Sorii, hlavním městě provincie Soria, patřící do autonomního společenství Kastilie a Leónu, se nachází univerzitní kampus spadající pod Univerzitu Valladolid.

Kromě studentů z překladatelství a tlumočnictví se tu potkáte například s fyzioterapeuty, ekonomy, mediky, učiteli nebo studenty tělovýchovné fakulty. S těmito všemi pak budete bydlet na koleji, pokud využijete nabídky neplaceného ubytování. Ze života na koleji budete možná trochu překvapení (já jsem teda byla). Nečekejte české koleje, tady jsou koleje spíše takový mládežnický hotel. Třikrát denně dostanete najíst (zvyknout si na časy španělských jídel vám snad nebude trvat dlouho), denně vám uklidí pokoj a jediné co si potřebujete koupit je žeton do pračky. Budete se ale muset smířit s tím, že návštěvy za vámi na kolej opravdu nemohou (téměř ani se podívat na pokoj během dne), dají se tu ale sehnat relativně levné hostely. Za bezplatné ubytování se po vás žádá, abyste na vaší a sousední koleji vedli po večerech (tedy dvakrát týdně) hodiny anglické konverzace, což je dost dobrá výměna za to, že vám zbydou peníze na cestování o víkendech. Primárně chtějí většinou angličtinu, ale já, tím že mám němčinu, tak na sousední koleji učím německou konverzaci.

A teď ale k samotné výuce na univerzitě. Podle smlouvy máte povinně odučit pouze hodiny češtiny, kterých je ale docela málo. Můžete tedy podle svých schopností a možností nabídnout cokoliv dalšího, co by se studentům překladatelství a tlumočnictví mohlo hodit. Stážistka, co tu byla přede mnou, prý učila titulkování a nějaké další předměty z překladatelství. Já nabídla němčinu, tím že mám z ní vystudovaného bakaláře a dost se toho chytli. Učím tu dva kurzy němčiny dvakrát týdně, přípravu ke zkoušce B1, kterou studenti potřebují projít, aby mohli vyjet do Německa na Erasmus.

U kurzů češtiny si sami můžete vybrat, jaký model výuky preferujete, já jsem si zvolila hodiny dvakrát týdně po 1,5 hod, aby byl kurz trochu intenzivnější (a i tak to stihnou zapomenout, to se nebojte☺). Celkem odučíte kolem 25/30 hodin češtiny. Neučíte tu jen hodiny jazyka, jak jste zvyklí z praxe na FF, ale také české kultury. Většina lidí tu zná Prahu, někdo tam dokonce i byl, ale tím jejich znalosti o Čechách většinou končí.

Čeština se tu učí z „New Czech Step by Step“, kterou si raději přivezte svou, pokud nechcete pracovat jen se staženou verzí z uložto. Příštím praktikantům, kteří budou začínat s novým kurzem, bych ale doporučila změnit učebnici na Czech Express, která lépe naplní potřeby místních studentů. New Czech Step by Step je pro potřeby sorijských studentů podle mě příliš

podrobná a často zbytečně složitá. Za těch pár měsíců, co tu se studenty strávíte, toho vůbec tolik nestihnete. Studenti si tu volí češtinu jako volitelný předmět, jako další jazyk po angličtině a němčině nebo francouzštině (a častou obou, jelikož ten další se učí v jazykové škole) a vůbec na ni tedy nemají tolik času. Často se ji učí proto, že pak chtějí jet do Prahy na Erasmus a nebo je to pro ně jen něco zajímavého, exotického. Ti, co chodili na hodiny v loňském roce, teď horkotěžko v paměti loví základní pozdravy a představení.

Po zkušenosti učení češtiny v Praze je tohle úplně jiná zkušenost, protože zatímco pražští studenti vám do hodin chodí s novými výrazy, protože se pohybují v českém prostředí, tady tvoříte jediný kontakt studentů s češtinou vy.

Na univerzitě máte svojí kancelář, kde máte klid na přípravu hodin a místo na uskladnění všech knih, co potřebujete. Zároveň tu funguje Reprografía, kde můžete kopírovat a tisknout všechny materiály pro studenty zadarmo.

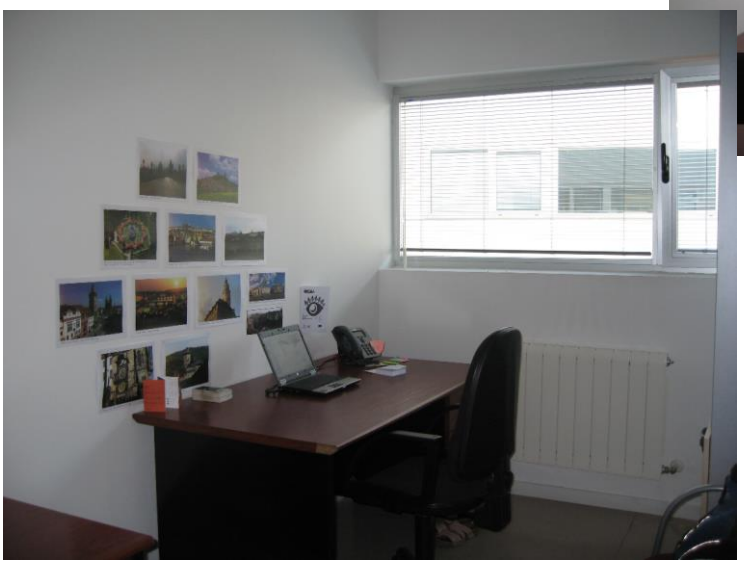

vlastní kancelář na univerzitě – před a po výzdobě

Prostředí fakulty překladatelství je téměř rodinné prostředí. Po několika týdnech se budete znát skoro se všemi ostatními profesory. Proto je tu také prostor pro různé akce, pořádané fakultou. V září jsem například zažila oslavu dne překladatelství, při níž probíhala kontinuální četba Carollovy *Alenky v říši divů*, ve všech možných jazycích. Připojila jsem se jak s češtinou, tak s němčinou. Mohli jsme tu kromě nejpoužívanějších evropských jazyků a

oficiální zahájení kontinuální četby prorektorem univerzity; vlevo Susana Álvarez – proděkanka fakulty, vpravo – Antonio Bueno – děkan fakulty

přišla řada na češtinu

různých španělských jazyků a dialektů slyšet i polštinu, latinu a dokonce i čínštinu.

Pokud se chcete na praxi učit španělsky (což předpokládám, když jste se rozhodli pro Španělsko), nemohli jste si vybrat lépe. V Sorii se mluví „castellano puro“ (čistou kastilštinou, tedy španělštinou, kterou jste se učili ve škole), takže můžete rozumět i lidem na ulici (na rozdíl od Katalánska, Galicie a dalších regionů Španělska, kde se mluví převážně místními jazyky, příp. dialekty). Zároveň se tady anglicky moc nedomluvíte, takže vám ani nic jiného nezbyde. Já jsem se o to popravdě ani moc nesnažila, protože se chci naučit španělštinu, se kterou jsem na tom při příjezdu byla hodně mizerně a těžko skládala jednoduchou větu a můžu říct, že už se docela domluvím (ač s časy bojuju do teď).

Velikost Sorii vám umožňuje snadněji najít lidi, kteří mají podobné záliby jako vy a se kterými pak můžete podnikat různé věci (např. jsem se tu dostala mezi místní horolezce; lidi, co cvičí jógu; do univerzitního sboru atd.). Možností je dost, limituje vás jen čas.

kostel Mirón, jedno z míst, kde jsme venku cvičili jógu

Studenti tu také často mají zájem o tandem, když se dozvědí, že mluvíte nějakými pro ně zajímavými jazyky. Lidé, co byli na Erasmu, se často shánění po tandemu, aby jazyk nezapomněli (hlavně po němčině, protože tu celkově moc lidí mluvících německy není).

Velkou výhodou Španělska je samozřejmě možnost cestování. Vlaku jsou tu hodně drahé, ale dá se jezdit autobusy nebo pak využít spolujízdu přes weby blablacar.es nebo amovens.com.

Soria je podle mě ideální místo k bydlení. Je tu klid, všude se dostanete do půl hodiny pěšky (na kole do 5-10 min) a lidé se na vás na ulici usmívají a ptají se, jestli něco nepotřebujete (stávalo se mi to hlavně prvních pár týdnů, když jsem tu chodila s mapkou). Ještě přidávám pár fotek, které vás nalákají na procházky po Sorii a jejím okolí.

zbytky bývalého opevnění a pohled dolů na řeku

Při balení kufrů do Sorii počítejte s tím, že nejedete do Španělska na pláž, ale do města ve vnitrozemí v nadmořské výšce 1050m. Počasí je tady podobné jako v Praze, někdy lepší, někdy horší, ale více méně stejné. V zimě je tu normálně sníh a namrzlé silnice, jak to známe z domova.

Ermita San Saturio

Psala bych ještě dlouho, ale to už by pak nikdo nečetl, takže bude lepší, když se mě případně sami zeptáte na to, co vás zajímá (anna.panochova@gmail.com).

Přeju vám, ať si stáž užijete!

Pozdravy ze Španělska posílá

Anna Panochová

středověký trh na Plaza Mayor

most přes řeku Duero a pohled nahoru na město

vrchol Pico de Urbión (2 228 m.n.n.), nejvyšší hora nejbližšího pohoří

klášter San Juan de Duero